

подписващитѣ протеста. Съ идването на старшията въ село, всички се отказаха отъ подписитѣ си и се сложи край на всичко това.

Презъ учебната 1888/1889 година въ Севлиево имаше вакантни мѣста, тъй като тогавашниятъ кметъ покойния Маринъ Коновъ, бѣ уволнилъ нѣколко учители. Подадохъ заявление и училищното настоятелство при спазаряването ми даде 800 лева, като следующитѣ 3 години ми повишава заплатата съ по 100 лева годишно. На това спазаряване (между учители и настоятели) се сложи край на 1 Септемврий 1892 година, когато влѣзе въ сила първиятъ законъ по Народното просвещение (Живковия), съ когото се степенуваха учителитѣ и имъ се даде основна заплата 1200 лева.

Презъ 1896 година свършиха отъ града три кандидатки девизи, които бѣха протежета на трима лидери — членове отъ Окржжния училищенъ съветъ, и да имъ откриятъ мѣста уволниха: Стефана Бакържиева, моята жена и П. Стаматовъ. Мотивътъ за уволнението на първитѣ две бѣ, че като омжжени увреждали на учебното дѣло, а за Стаматовъ — че билъ страненъ отъ с. Шипка.

На другата година жена ми я назначиха въ с. Ловнидолъ, а азъ въ града. Тая раздѣла бѣ съпроводена съ неприятности, тъй като презъ седмицата 2-3 пѣти трѣбваше да търся хора дошли отъ село, за да ѝ изпращамъ храна, а това ми доста дотегна въ продължение на две години.

На 1 ноемврий 1900 година подадохъ молба до Окр. училищенъ съветъ, съ която молахъ да дадатъ едно село на менъ и жена ми. Съвета уважи молбата ми и ни изпрати въ с. Душево, селце хубаво, хора добродушни, но малко. — съ общъ бюджетъ 2000 лева, а ние двамата второстепенни (общинитѣ плащаха тогава 4 месеца). На другата година поискахъ отъ Окр. инспекторъ премѣстване и Окр. училищенъ съветъ ни назначи въ с. Дерелии. На 25 Августъ 1901 год. отидохме въ село, наехме квартира и се настанихме, но още първия недѣленъ день, по подстрекателството на свещеника, се събра митингъ, противъ насъ. Избраната депутация се яви въ квартирата ни и ни забрани влизането въ училището, като предложи да напустнемъ и селото. Отговорихъ имъ, че първото ще изпълнимъ, но второто не. Въ сѣщия день отивамъ въ града и подавамъ телеграма до Окр. училищенъ инспекторъ въ Търново: *„Днесъ по тайното подстрекателство на свещеника, митингъ срещу назначенитѣ учители, забраняватъ влизането ни въ училището и предлагатъ напускане селото“*. На другия день пристигна въ село единъ старши стражаръ съ телеграма отъ Окр. управителъ и Училищния инспекторъ, съ която предлагаха на кмета и училищнитѣ настоятели да заминатъ веднага за Търново и се яватъ въ Окр. управление. Ходиха и се върнаха. На другата недѣля втори митингъ, телеграфирамъ повторно, — получавамъ отговоръ: